

Álljon itt néhány példa ízelítőül a projekt egyes feladataiból és a különböző csapatok által készített megoldásokból:

Bevezető feladat

Beszélgétek meg, és írjátok le az alábbiakat!

A jó együttműködés feltételei, szabályai:

Komolyság, egyetértés, mások ötleteinek meghallgatása, megértés, nyitottság

Egyéni és közös célok a projekt során:

A feladatok teljesítése a projekt során, minél gyorsabb és pontosabb kivitelezés, pontos időbeosztás, mindenki érvényesül, egyenlő feladat elosztás

Fogalmazatok meg a csapatnak mottót, jeligét!

Két példa:

„Mindenki a projektért, dolgozzunk meg Mikszáthért”

„Négy lány, egy esernyő”

A felvidéki magyarok ma

Szerintetek a 21. században mik a feltételei annak, hogy a felvidéki magyarok megmaradhassanak magyarnak?

Az, hogy magyarul beszéljenek. Megőrizték a magyar hagyományokat. Tartsák a kapcsolatot Magyarországgal. Magyarnak gondolják magukat.

Olvassátok el a cikket, majd nézzétek meg a klipet, és beszéljétek meg, hogy szerintetek milyen üzenetet közvetít a ma Szlovákiában élő magyar nemzettársainknak! Három dolgot írjatok is le a megbeszéltekből! <https://librarius.hu/2015/06/16/uj-himnusz-irt-a-jovilagvan-zenekar-a-cime-levego-video/>

Azt, hogy emlékezzenek a szülőföldjükre, Magyarországra. Ha a határok nem is engedik, akkor is úgy érezzék, hogy Magyarországon vannak. De maga a zene megvalósítása is létrehozott egy köteléket.

Nézzétek meg az interjút, és fogalmazzatok meg saját véleményeteket a palóc nyelvjárásról, és arról, hogy szerintetek fontos-e, hogy a felvidéki magyarok ragaszkodjanak a sajátos beszédmódjukhoz, akár magyarországi környezetben is! Írjátok le 2-3 mondatban a jegyzőkönyvbe is! <https://www.youtube.com/watch?v=wpTfKJVBKfQ>

Fura ez a nyelvjárás, de ez egyfajta kötelék, egy kapcsolat a belföldi és külföldi magyarok között. Ez teszi őket különlegessé, és érdekessé. Ráadásul, ha sokáig hallgatod ezt a nyelvet akkor egyidő után rááll az ember agya/nyelve.

Szent Péter esernyője (Páros feladat)

Készítsetek a történetből 21 szavas szópiramist! A feladat végeztével a párok mutassák meg egymásnak, amit alkottak!

Új cím - 1 szóban

A kedvenc szereplőtök és egy tulajdonsága - 2 szóban

A bonyodalom lényege - 3 szóban

A tetőpont összefoglalása - 4 szóban
A megoldás összefoglalása - 5 szóban
Kettőtök véleménye a történetről - 6 szóban

Két megoldás:

Csodaesernyő
Wibra György - furfangos
Pénzzel eltűnt esernyő
Esernyő megvan, nyele nincs
Gyuri szerelmet vall, Veronka boldog
Furfangos történet, vége szegény, de boldog

Az esernyő
Veronka: kedves
esernyő tartalma, örökség
mégsem lesz nagy vagyon
végül minden út Veronkához vezetett
sokkal jobb mint amit reméltünk az elején

Bede Anna utolsó órája

(A Bede Anna tartozása előzménye)

*Alaphelyzet: Sötét van, őszi, ködös idő. Anna haldoklik. Jelen van testvére Erzsí, és édesanyja.
A történet váza: Kapnak egy levelet, miszerint Annának fogságba kell vonulni. Elhívják a lány szerető-
jét, de mire a házhoz ér, Anna már halott.*

Sötét volt. Nehéz levegő nehezedett az apró szobára. Az ágyon egy fiatal lány feküdt, aki néha-
néha felköhögött. Az ágyon ült egy másik, fiatal lány, aki egy vizes kendővel nővére homlokát
törölgette. Édesanyjuk ekkor lépett be a szobába:

– Anna, hoztak neked valamit. Egy futár volt itt, valami bírósági papír.

A lány arcán gondterheltség ült. Tudta, hogy mit követett el, de nem hitte, hogy valaha ki fog
tudódni.

– Add ide, kérlek! – mondta Anna. Lassan bontotta fel a borítékot gyöngé ujjával. Az édes-
anyja és testvére szomorúan nézett rá. Tudták, hogy hamarosan itt a vég órája és akkor örökre el
fog menni az élők sorából. Kivette a levelet a borítékból, majd elolvasta. Arcán csalódottság, féle-
lem tükröződött. Erzsí tudta, hogy gond van, ezért egy kérdést intézett Anna felé:

– Mi van benne?

– Gábor, hívjátok ide Gábort, de azonnal!

– Mi van benne? Kérlek áruld el!

– Nem mondhatom meg, de hívjátok gyorsan! Ez az utolsó kívánságom.

Mivel az utolsó kívánság szent, ezért gyorsan futottak Gáborért. Annának már csak nagyon kevés
ideje volt hátra. Az idő csak telt, de Gábor nem jött. Anna köhögni kezdett, mire a szobában lévők
nagyon megijedtek. Anna megszólalt:

– Ha meghalok, olvassátok el a levelet!

– Nem fogsz meghalni, nem most fogsz meghalni! – édesanyja könnyekben tört ki.

– Érzem, hogy itt a vég. Mondjátok meg Gábornak, hogy nagyon szerettem. Titeket is – mondta,
majd kilehelte lelkét.

– Anna, Anna, ugye nincs nagy baj– lépett be a szobába Gábor.

– Anna meghalt! – panaszkolta sírva Erzsí.

– Nem, nem, az nem lehet – sírta el magát Gábor is, majd átölelte a lány holttestét.

Sós Pál uram bűnhődése (A néhai bárány folytatása)

A történet váza: Sós Pál visszafizet minden kárt, bocsánatot kér tőlük az egész falu előtt. 3 hónap börtönbüntetését kap.

A körülötte lévő emberek csak bámultak ki a fejükből. Nem akarták elhinni, hogy Sós Pál, aki végig tagadta bűneit, ilyet tett.

- Hát... de... én – habogott Sós Pál.
- Követelem, hogy azonnal kérjen bocsánatot a lányomtól! – mondta Ágnes.

Ekkor Sós Pál megragadta Borcsa kezét, de Ágnes újra rászólt:

- No! Nem úgy van az, uraság. A falunak is hallania kell.

A férfi elengedte a lány kezét és savanyú képet vágva, így szólt:

– Elnézést kérek a kellemetlenségekért, igazán nem is sejtettem, hogy mit tettem – mondta mosolyogva, vidám hangon.

– Börtönbe vele! – kiáltotta néhány falusi és Baló Mihály is csatlakozott a tömeghez, ő is elkezdett kiabálni.

- Hát ennyi nem volt elég, még börtönbe is kell vonulnom?

– És még vennie is kell nekem egy új bárányt! – mondta Borcsa szomorúan. – És egy ládát, meg egy kelengyét is.

– Rendben, megveszem. Viszont börtönbe nem fogok menni! Csak egy bárányt vágtam le, nem öltem embert. Ráadásul vissza is fogom fizetni a károkat. Ne essenek túlzásba!

– Pedig meg kell tennie. Ha máshogy nem megy, most rögtön bevisszük úgy, hogy el sem búcsúzhat a családjától. Gondolja meg! – szólalt meg Ágnes.

– Ha máshogy nem megy, hát legyen – mondta Pál, majd gyors léptekkel, a falusiak tiltakozása ellenére lóra ült és elviharzott a faluból. Soha többé nem találtak rá.

Esernyő újratöltve

Feladat:

Találjatok ki egy teljesen új történetet, amelynek a helyszíne szintén a Felvidék, középpontjában pedig ugyancsak egy piros esernyő áll! Címe: **Hölgy piros esernyővel**. Három lehetőség:

- Romantikus történelmi regény az I. világháború és a trianoni békeszerződés idejéből, melynek középpontjában egy fiatal szerelmespár áll, akiket a Trianonban meghúzott magyar-csehszlovákhatár fizikailag elszakított egymástól
- Időutazásos fantasy, melynek "főszereplője" a mágikus erővel rendelkező piros esernyő, valamint gyönyörű és titokzatos gazdája
- Detektívregény, melynek középpontjában egy bűncselekmény áll, és a szálak a Felvidékre vezetnek...

Miután eldöntöttétek, hogy melyikkel fogtok foglalkozni, párokban kezdjétek ötleteket gyűjteni a következőkről: a főszereplő(k), a kiindulási helyzet, a bonyodalom, a történet főbb csomópontjai, fordulatai, esetleg a csattanós befejezés (happy end - vagy nem?) Ezután a párok üljenek össze, és mutassák meg egymásnak az ötleteiket! Nem baj, ha nem ugyanazt a témát, műfajt választottátok, annál izgalmasabb lesz a dolog! A két anyag összegyűrésével négyen alkossátok meg a közös történetet, és a vázát írjátok is le!

Egy megoldás:

- Időutazás, fantasy
- NINCS HAPPY END!
- Lesz csattanó
- Lesznek fordulatok
- Kiindulási helyzet: Meghalt apjának merénylőjén akar bosszút állni időutazó esernyőjével amit maga épített
- Bonyodalom: Időhurok keletkezése miatt nem tud visszajutni a jelenbe
- Fordulatok: A Gyilkos nem ölte meg az apját de őt később igen. Kiderült hogy hazudott.

Vázlat:

1. Dzsákfy Mátyás lopott a felvidéki maffiától és menekülés közben megöl valakit akiről kiderül hogy Cecília (főszereplő) apja.
2. Cecília esernyőjével visszamegy a múltba, ahol találkozik Pálincás Karcsi besúgóval, aki segített Mátyás rablásában.
3. Az ügyben nyomozó detektív Dezső rájön ú, hogy az ügynek köze van a maffiához és elmondja Cecíliának.
4. Ebből az információból Cecília következteti, hogy ki a gyilkos visszamegy a múltba.
5. Megakadályozza apja halálát úgy, hogy maga öli meg a gyilkost így időhurkot létrehozva.
6. Apja ráismert lányára és nem lopta el a gyémántokat a következmények miatt így minden rendben lett de Cecília nem tudott a hurok miatt visszajutni a jelenbe
7. A jelen idő síkjában minden rendben ment de az apja soha nem fogja elfelejteni azt a napot.

Részlet egy másik készülő regényből

Szereplők: Beatrix – fekete hajú, zöld szemű, csinos; Charlie – szőke, halvány szeptói vannak, helyes, kék szemű

Két idősíki: 1985.05.19. Tavasz, este van megyle a nap – 2222.02.02. Tél, reggel van, esik a hav.

Helyszín (2222): a város mellett csörgedező folyó. A ház alatt egy katakombában van a portál. Bokáigérő víz; párás, nyirkos helyiség. Szűk kanyargós folyosók. Romantikus félhomály.

A történet röviden: Az esernyővel létrehozott portálon át jöttek és mennek vissza a saját idejük-be. Futnak a katakombákban a portál felé és hunyorognak

Megjelenítendő érzések: szomorúság, izgalom, csalódottság, idegesség, megkönnyebbülés

Lélekszakadva futottak végig a parányi falu gyéren megvilágított főutcáján. A nap már lemenőben volt, de még mindig kellemes tavasz végi meleg volt odakint. A madarak csicseregtek, miközben a lemenő nap fénye bíbor vörösre festette az ég alját, és azt is ami azon túl volt, így alig lehetett látni, hol kezdődik az ég, és hol végződik a föld.

Amikor beértek a házba célirányosan a pince ajtóhoz mentek, ami szerencséjükre nem volt zárva. Lerohantak a föld alatti kis zugba, ahonnan újabb ajtó nyílt le a föld alá, viszont ez már nem nyílt ki olyan könnyen.

– A francba – szitkozódott Charlie, miközben a vállát masszírozta, az előbbi ajtókinyitási kísérlet miatt.

Még vagy két percig húzták, vonták, de végül megadta magát, és rettenetesen nyikorogva kinyílt. Ahogy lerobogtak, a víztől csúszós vályog lépcsőn, egy lámpással, amit még odafent szereztek, bokáig érő vízben mentek tovább.

– Siessünk, nem maradt már sok időnk! – kiáltott hátra a válla fölött Charlie.

– Sietek, de nem hiszem, hogy beázott cipővel te is gyorsabban tudnál futni! – mérgelődött Beatrix, miközben ébenfekete haját próbálta, kontyba kötni.

Nem kellett volna sokat menniük, de hát egy több száz éves katakomba rendszerben – ahol nem mellesleg csak egyszer járt az ember – ki az, aki kiismeri magát?! Kicsi bóklászás után végül is megtalálták a portált, amit még az esernyővel nyitottak, idefele jövet. A portál, kékesen villódzott, és már kívülről is lehetett látni, ahogy a padlója az idő ritmusára pulzál. Ijesztő látványt nyújtott volna valakinek, aki nem szokott hozzá a látványához, márpedig az szinte lehetetlen, hiszen nem minden nap lát az ember egy időgépet, legalábbis én, nem láttam, hogy bárhol is köz- szemlére kitétek volna egy ilyen. Így Charlie és Beatrix sem igazán látott ilyen, de most nem igazán volt idejük megjedni bármitől is.

– Menj te előre – szólt a fiú. És gyengéden a portál felé terelte a lányt. Beatrix bátortalanul bár, de átlépte a portál küszöbét, és már utazott is téren és időn át. Charlie nem sokkal után indult útnak, pont mielőtt a kapu bezárult volna a múltban.

Amikor kiléptek a portálon saját idejükben, az utazástól szédülve, mind a ketten belebucskáztak a hólepte város mellett csordogáló folyóba.

Nagyon hideg volt, ráadásul ők nem ehhez az időjáráshoz voltak öltözve, így nem csoda, hogy rögtön amikor magukhoz tértek, újra ki lettek ütve, csak ekkor éppen a hideg hirtelen rájuk nehezedő súlyától.

– Áu! Mindig a vizes helyeket fogjuk ki – próbált viccelődni Charlie, mert látta úti társa elkeseredettségét. Mikor látta, hogy Beatrix nem vevő a vicceire, próbált neki máshogy segíteni. Gyorsan levette pulcsiját, és ráterítette a vacogó lány hátára.

Kis idő múlva végül Charlie törte meg a közjük telepedett csöndet.

– Sajnálom, ami a testvéreddel történt.

– Én is sajnálom a barátnődet – válaszolta erőtlenül Beatrix, miközben egy sós könnycsepp gördült végig a hidegtől kipirosodott arcán, húga említésére.

– Már akkor sem volt a barátnőm, amikor találkoztam veled – védekezett a fiú.

– Pedig nagyon úgy tűnt, hogy még mindig kedveled, és aggódsz érte. Különben miért segítettél nekem, ha nem azért, hogy megtaláljuk, és újra láthasd? – nézett fel Beatrix könnyektől fátyolos szemmel. Smaragd zöld szeme ebben a rideg, és egyhangú megvilágításban, csak úgy ragyogott, mintha egy macska szeme világítana éjszaka, az egerek után kutatva.

– Nem, én nem is. Én csak ... – mintha elgondolkodott volna egy pillanatra. – Amúgy miért is érdekel ez téged?

– Csak mert ... – nem igazán találta a szavakat, de aztán összekapta magát. „Most már elmondhatom, neki hiszen úgy is mindegy mit gondol. A legrosszabb ami történhet az az, hogy elveszítek egy szövetségést és egy barátot.” – Csak mert hát elsőre is nagyon szimpatikus voltál. És úgy gondoltam, nem igazán illetek egymáshoz Hannával. Ő az a bosszúálló fajta, te viszont kedves. És ha már ilyen, nagyon szókimondóak vagyunk, őszinte leszek hozzád. Beléd zúgtam. Szeretlek Charlie, mert okos vagy, intelligens, könnyen szót értesz bár kivel, és mindenkivel kedves vagy, ami nekem talán még álmomban sem menne.

Beatrix megállt egy percre levegőt venni, majd folytatta:

– Tudod ez így a fejemben sokkal jobban hangzott, így kimondva olyan ijesztően hangzik. Charlie meglepettnnek tűnt, de nem sértődött meg, és nem ment el egy szó nélkül sem.

– Igen ezt már észre vettem, és nem illesztő, sokkal inkább nyálas, de ez csak részletkérdés – válaszolt mosolyogva, mint akinek ezek a szerelmi vallomások mindennaposak lennének.

– Ha tudtad, akkor miért kérdezed?

– Mert tőled akartam hallani – mondta, miközben leült a lány mellé.

– Akkor most hallottad.

Hirtelen olyan, nevetés tört elő, Beatrixból, amilyen már régen nem. Nem tudta min nevet vagy, miért egyszerűen csak jól esett. Már nem szomorkodott a testvére miatt hiszen, ami megtörtént az megtörtént már nem lehet változtatni rajta, ráadásul, biztosan így kellett lennie. Charlie egy pillanatig értetlenül állt a dolog előtt, de végül ő is beszállt, és így már ketten nevettek valamin, amiről azt sem tudták mi.

Legalább tíz percig nevettek, és annyira hideg volt, hogy mindkettőjük szája színe átváltott a lila árnyalataiba, de hát ez most kit érdekel. Nem régen élték át életük legizgalmasabb napjait, óráit, perceit és pillanatait.

– Tudod én soha nem gondoltam volna, hogy ilyen kalandokban lesz részünk – mondta Beatrix, miközben elkezdett feltápáskodni.

– Nekem mondd? Én azt hittem, az lesz a legizgalmasabb dolog az életemben, hogy a nagy kutyája megharapta a lábszáramat, és mentőt kellett hívni hozzám – válaszolta Charlie mosolyogva, mire mind a ketten elnevettek magukat.

Sokáig nevettek különböző gyerekkori történeteken, így egyikőjüknek sem akaródzott indulni. Ám, amikor a hajnal első sugarai áttörtek, a várost védelmező ködfalon, kézen fogva elindultak, a hólepte réten a biztonságot adó házak felé.